

практического применения / М.А. Петров // Вестник СпбГУ. – 2004. – № 2(16). – С. 51-68.

3. Freeman R.E. Strategic management: A stakeholder approach / R. Freeman. – Boston: Pitman. – 1984.

АМОРТИЗАЦІЙНА ПОЛІТИКА ПІДПРИЄМСТВА В СИСТЕМІ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ

Ворона О. А., студентка

Науковий керівник: Шматковська Т. О., к.е.н., доцент

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки

Головними джерелами інвестицій на будь-якому підприємстві є його прибуток, вкладення засновників, а також амортизаційні відрахування. Саме завдяки цим трьом елементам підприємство може ефективно поновлювати свої виробничі та основні засоби.

Зосередимо свою увагу на стратегії вибору та дотримання на підприємстві амортизаційної політики. Успішне впровадження такої стратегії потребує тривалого періоду часу для її реалізації, вона впливає на багато економічних показників, такі як витрати, прибутки, податкові відрахування. Також амортизаційна політика може піддаватися впливу численним факторам зовнішнього середовища, таким як інфляція, державна регуляторна діяльність в сфері економіки тощо.

Виходячи з П(С)БО № 7 «Основні засоби» амортизацією вважають розподіл вартості необоротних активів, що здійснюється систематично періоду їх експлуатації [1, 68].

Для того щоб краще зрозуміти суть амортизаційної політики, розглянемо, що вона собою являє, а також основні елементи які входять до її структури.

Так, амортизаційна політика – це діяльність підприємства спрямована на використання у своїй діяльності таких методів амортизації, які максимально будуть задовольняти потребу підприємства в максимізації обсягу власних фінансових ресурсів протягом амортизаційного періоду та після його завершення.

Основними складовими амортизаційної політики на підприємстві є наступні елементи:

- визначення порядку, за яким будуть оцінюватися та переоцінюватися основні засоби (ОЗ);

- визначення строків експлуатації об'єкту ОЗ, а також ліквідаційної вартості, яку можна буде отримати після його реалізації;
- вибір найефективніших методів нарахування амортизаційних відрахувань;
- забезпечити контроль за правомірним та цільовим використанням таких відрахувань;
- вибір найкращих шляхів та методів відтворення основних фондів.

Для вибору найкращої амортизаційної політики, необхідно застосовувати комплексний підхід, за яким враховуються результати кількох альтернативних варіантів та підходів, що ґрунтуються на вимогах усіх видів обліку: податкового, фінансового, управлінського та стратегічного.

Фінансовий облік формує амортизаційні відрахування, а також визначає розміри їх грошових потоків на підприємстві [2].

В податковому обліку, амортизація розглядається як сума витрат, яка зменшує валовий дохід до оподаткування.

Управлінський облік розглядає амортизацію, як суму, яку включають при вирахуванні собівартості певного виду продукції.

Так, для стратегічного обліку, амортизація розглядається як джерело фінансових ресурсів, яке підприємство може використати в подальшому для оновлення своєї основних засобів відповідно до своєї стратегії розвитку підприємства на довгострокову перспективу [3; 4].

Формувати управлінських рішень в умовах економічної кризи мають свою специфіку, завдання та умови їх вирішення: Так, зазвичай в умовах кризи, основним джерелом для оновлення основних засобів на підприємстві є амортизаційні відрахування. Знос є основним фактором, який показує необхідність для підприємства в оновленні основних засобів та вказує на тривалість кругообігу ОЗ на підприємстві.

Також для періоду криз характерними є інфляційні коливання, які також в свою чергу впливають на суму амортизаційних відрахувань. Тому для стратегічного управління сумою накопиченої амортизації необхідно передбачити проведення переоцінки ОЗ і амортизації таких активів, на які вплинула інфляція [5, 241]. Це допоможе затримати процес реального знецінення грошових коштів та активів підприємства. Разом з тим, обумовлюватиме подальше збільшення амортизаційного фонду, що може сприяти уникненню значних відхилень реального обсягу накопичення від потреб відтворення.

Отже, застосування стратегічного управлінського обліку в системі управління амортизаційним фондом, є проблематикою, що потребує негайного розгляду на кожному господарюючому суб'єкті. Розробка та втілення правильної амортизаційна політики допоможе підприємству оновлювати фізично зношені та морально застарілі основні засоби вчасно, що обумовлюватиме зростання прибутковості та результативності його функціонування.

Література.

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби» : затверджено наказом Міністерства фінансів України від 27 квітня 2000 р. № 92, зі змінами і доповненнями. – К. : КНТ, 2010. – 320 с.

2. Шматковська Т. О. Раціоналізація організації облікового процесу операцій з основними засобами в аспекті підвищення ефективності використання цих активів на підприємстві / Т. О. Шматковська // Науковий вісник Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки, серія: Економічні науки. – 2013. – № 5 (254). – С. 124 – 129.

3. Шматковська Т. О. Концептуальні засади стратегічного управлінського обліку / Т. О. Шматковська, О. В. Мачулка // Науковий вісник Одеського національного економічного університету. – Науки: економіка, політологія, історія. ISSN 2409-9260 – 2016. – № 4 (236). – Мови: укр., рос., англ. – С. 242 – 253. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://n-visnik.oneu.edu.ua/files/archive/nv_4_\(236\)_2016.pdf](http://n-visnik.oneu.edu.ua/files/archive/nv_4_(236)_2016.pdf)

4. Шматковська Т. О. До проблематики впровадження стратегічного управлінського обліку на підприємстві / Т. О. Шматковська // Науковий вісник Одеського національного економічного університету. – Науки : економіка, політологія, історія. – 2016. – № 5 (237). – Мови: укр., рос., англ. – С. 202 – 213.

5. Огійчук М. Амортизаційні відрахування як джерело фінансового забезпечення відтворення основних засобів у сільському господарстві / М. Огійчук, К. Утенкова // Економіка АПК. – 2007. – № 7. – С. 90 – 95.